radu & asociații
Veritas, Fiducia, Sapientia.

STUDIU · DEȘEURI ȘI SALUBRIZARE · POLITICĂ LEGISLATIVĂ

Legislația de mediu și salubrizarea

De ce infrastructura de gestionare a deșeurilor se construiește în 15 ani și cum trebuie adaptat dreptul mediului pentru ca protecția mediului să nu devină obstacolul propriei realizări.

Av. Radu Mihai
S.C.P.A. Radu și Asociații · București

Studiu · Ediția I
Octombrie 2026

CUPRINS

Ce găsiți în această lucrare.

Instalațiile fără de care țintele de reciclare nu pot fi atinse parcurg un lanț de autorizări secvențiale, construit pentru un titular unic care proiectează, construiește și exploatează. Studiul identifică șapte necorelări între dreptul mediului și nevoile serviciului de salubrizare și propune o lege de accelerare.

SINTEZĂ	Rezumat.	2
CAPITOLUL 1	Problema.	2
CAPITOLUL 2	Lanțul de autorizare.	3
CAPITOLUL 3	Cele șapte necorelări.	5
CAPITOLUL 4	Impactul asupra operatorilor.	8
CAPITOLUL 5	Propunerile.	8
CAPITOLUL 6	Proiectul de lege.	10
CAPITOLUL 7	Expunerea de motive.	13
CAPITOLUL 8	Destinatarii și calea de promovare.	13
SURSE	Surse principale.	14

SINTEZĂ

Rezumat.

Dreptul mediului și dreptul deșeurilor urmăresc același scop. În România, primul a devenit obstacolul celui de-al doilea.

Dreptul mediului şi dreptul deşeurilor urmăresc acelaşi scop. În România, primul a devenit însă principalul obstacol în calea celui de-al doilea. Instalaţiile fără de care ţintele de reciclare şi de reducere a depozitării nu pot fi atinse — staţii de sortare, compostare, tratare mecano-biologică, depozite conforme — parcurg un lanţ de autorizări secvenţiale, fiecare cu propriile termene, contestaţii şi reluări. Rezultatul este măsurabil: din 2007 au fost planificate 31 de sisteme integrate de gestionare a deşeurilor,[1] centrele integrate trebuiau să funcţioneze până în 2019, iar Curtea de Conturi Europeană a găsit în 2025 instalaţii nefolosite, care se deteriorau în aşteptarea unui operator.[2]

31
sisteme integrate de gestionare planificate după 2007
5 etapizate între perioadele de programare

57%
din fondurile de coeziune 2014–2020 pentru deşeuri, utilizate

300 t
deşeuri netratate rămase într-un amplasament temporar (mai 2024)

1,5 mil. €
sumă forfetară CJUE pentru neexecutarea hotărârii privind depozitele

Sursa: PressOne (2025); Curtea de Conturi Europeană, Raportul special nr. 23/2025; CJUE, C-109/22.

Paradoxul este că aceeaşi Comisie Europeană care sancţionează România pentru lipsa capacităţii de tratare[3] nu cere statului proceduri lente. Lentoarea este o alegere a dreptului intern. Studiul identifică şapte puncte în care legislaţia de mediu trebuie adaptată nevoilor serviciului de salubrizare şi propune o lege specială de accelerare, construită după modelul pe care Uniunea însăşi l-a folosit pentru energia din surse regenerabile: **prezumţia de interes public major**.[4]

CAPITOLUL 1

Problema.

Trei particularități ale infrastructurii de deșeuri pe care dreptul mediului nu le ia în seamă.

Infrastructura de gestionare a deşeurilor are trei particularităţi care o deosebesc de orice altă investiţie supusă autorizării de mediu:

1. **Este un serviciu public obligatoriu.** Statul nu are opţiunea de a nu o construi: ţintele Uniunii, interdicţia depozitării deşeurilor netratate şi obligaţia de închidere a depozitelor neconforme o fac indispensabilă. Fiecare lună de întârziere înseamnă depozitare neconformă, transport la distanţe mari sau sancţiuni.

2. **Este, prin definiție, o investiție de protecție a mediului.** O stație de compostare sau un depozit conform înlocuiește o situație mult mai poluantă — depozitarea neconformă sau abandonarea deșeurilor. Procedura de evaluare compară proiectul cu un scenariu ideal fără deșeuri, nu cu alternativa reală.

3. **Este proprietate publică operată de un operator privat sau public, prin delegare.** Proprietarul (UAT, ADI, consiliul județean), constructorul și operatorul sunt persoane diferite, iar operatorul se poate schimba de mai multe ori în durata de viață a instalației. Dreptul mediului este construit însă în jurul unui singur „titular", care proiectează, construiește și exploatează.

Neadaptarea dreptului mediului la aceste trei particularități produce blocajele descrise în capitolul III. Costul lor este suportat, în final, de operatori — care preiau instalații întârziate, incomplete sau neautorizate — și de populație, prin tarif.

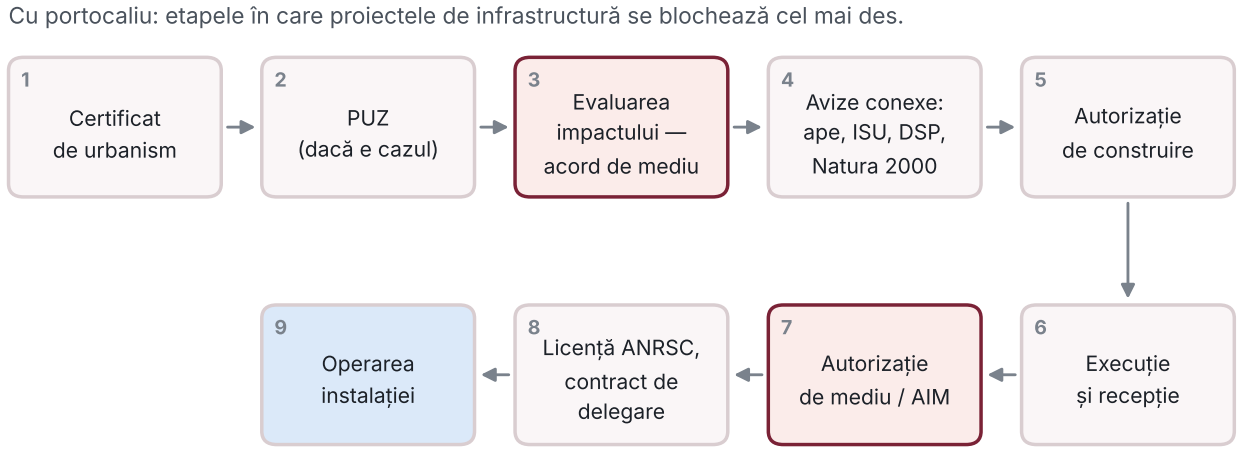
CAPITOLUL 2

Lanțul de autorizare.

Nouă etape succesive, fiecare cu termenele și contestațiile ei, de la idee la operare.

O instalație de gestionare a deșeurilor parcurge, de la idee la operare, cel puțin nouă etape administrative succesive. Fiecare depinde de cea anterioară, iar o contestație admisă la oricare dintre ele poate readuce proiectul la început.

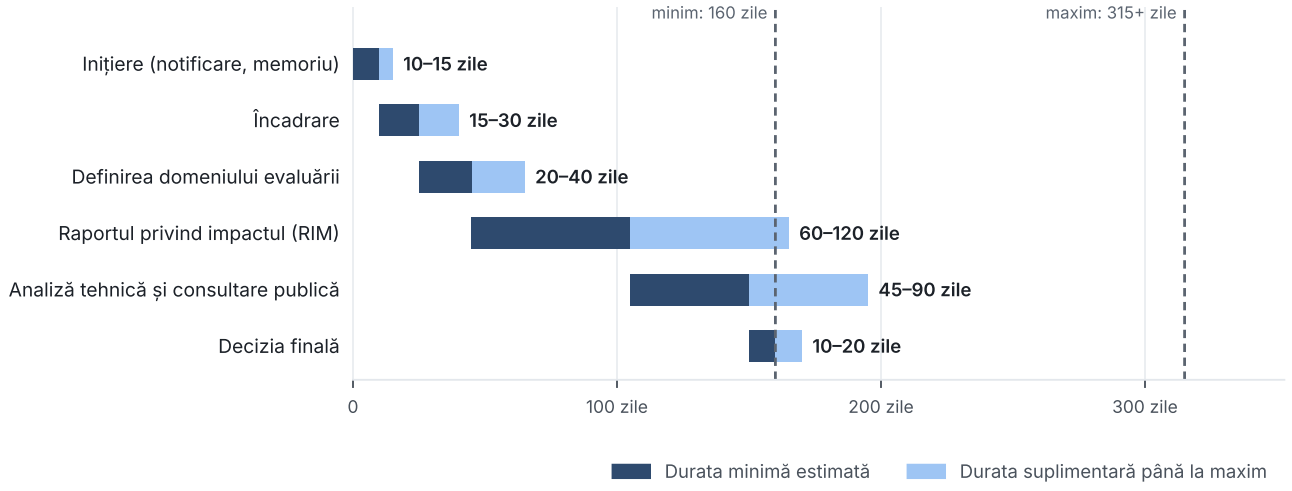
Figura 1. Lanțul de autorizare al unei instalații publice de gestionare a deșeurilor.

Sursa: Legea nr. 169/2026 (Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor); Legea nr. 292/2018; OUG nr. 195/2005; Legea nr. 278/2013; Legea nr. 51/2006.

Numai etapa evaluării impactului asupra mediului durează, potrivit estimărilor din practică, între aproximativ 160 și peste 315 zile, pentru proiectele supuse evaluării complete.[5] La aceasta se adaugă avizele conexe, autorizația de construire, execuția, recepția și autorizarea funcționării.

Figura 2. Durata estimată a etapelor procedurii de evaluare a impactului asupra mediului.

Sursa: Estimări din practică privind Legea nr. 292/2018 (Econos ESG); nu sunt termene legale.

ATAC

Ce nu este obligatoriu potrivit dreptului Uniunii

Directiva privind evaluarea impactului asupra mediului impune evaluarea, consultarea publicului și motivarea deciziei. Ea nu impune ca avizele conexe să fie obținute succesiv, nu interzice procedurile coordonate și nu împiedică statul să acorde prioritate proiectelor de interes public major. Secvențialitatea și lipsa termenelor-limită efective sunt alegeri ale dreptului intern.

CAPITOLUL 3

Cele șapte necorelări.

Punctele în care legislația de mediu trebuie adaptată nevoilor serviciului de salubrizare.

Necorelarea	Efectul pentru serviciul de salubrizare	Soluția propusă
1. Lipsa statutului de interes public major	Instalația de deșeuri este tratată ca orice investiție privată; opoziția locală blochează amplasamentele	Prezumția de interes public major pentru instalațiile din planurile de gestionare a deșeurilor
2. Avize secvențiale, fără termen total	Durata cumulată a autorizării depășește ciclurile de finanțare europeană	Procedură coordonată, avize în paralel, termen total maxim, aprobare tacită
3. Titularul autorizației și schimbarea operatorului	La schimbarea operatorului, instalația poate rămâne fără autorizație valabilă; transferul devine obiect de litigiu	Autorizația urmează instalația; transfer de drept la predarea-primirea instalației
4. Revizuirea autorizației integrate	Condiții noi impuse operatorului delegat, fără finanțare și fără termen de conformare	Condiții peste BAT numai motivat, cu analiză cost-beneficiu și termen; investiția în sarcina proprietarului
5. Statutul compostului și al digestatului	Produsele obținute din biodeșeuri rămân deșeuri și nu pot fi valorificate economic	Recunoașterea produselor conforme Regulamentului (UE) 2019/1009 și criterii naționale de încetare a statutului de deșeu
6. Contestațiile în justiție	Suspendarea actelor de autorizare oprește lucrările ani de zile	Judecată de urgență; suspendare numai cu cauțiune
7. Răspunderea pentru întârzieri	Nimeni nu răspunde pentru depășirea termenelor administrative	Răspunderea autorității și dreptul la despăgubire

1. Lipsa statutului de interes public major.

Pentru energia din surse regenerabile, Uniunea a introdus în 2023 prezumția că proiectele sunt de interes public major și servesc sănătății și siguranței publice, cu efect direct în evaluările de mediu.[6] Instalațiile de gestionare a deșeurilor îndeplinesc aceeași funcție de interes public — și sunt, în plus, obligatorii pentru respectarea dreptului Uniunii. Nimic nu împiedică legiuitorul român să le recunoască același statut.

Consecințele practice ale statutului: prioritate în soluționarea cererilor; posibilitatea de a declara utilitatea publică și de a expropria terenurile necesare; prevalența interesului public în ponderarea intereselor, în procedurile privind ariile protejate și apele, în condițiile permise de dreptul Uniunii.

2. Avizele secvențiale și lipsa unui termen total.

Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor, în vigoare din 25 august 2026, a introdus avizarea tacită și comisiile integrate de avizare pentru documentațiile de urbanism și autorizarea construcțiilor.[7] Procedura de mediu a rămas însă în afara acestui mecanism: actele emise în temeiul Legii nr. 292/2018 și al OUG nr. 195/2005 au termene proprii pentru fiecare etapă, nu au un termen total, iar depășirea lor nu produce consecințe. Propunem o **procedură coordonată**: o autoritate coordonatoare (agenția pentru protecția mediului), un singur dosar, avizele conexe solicitate în paralel, termen total de 12 luni pentru proiectele supuse evaluării complete și de 90 de zile pentru celelalte, cu **aprobarea tacită** a avizelor conexe neemise în termen.

3. Titularul autorizației și schimbarea operatorului.

Autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu se emit, în practică, pe numele operatorului care exploatează instalația. În sistemul delegării, operatorul se schimbă la expirarea sau încetarea contractului, iar noul operator trebuie să obțină transferul autorizației sau o autorizație nouă. Practica cunoaște situații în care transferul a fost contestat de fostul operator în contencios administrativ, iar instalația a funcționat luni întregi într-o stare juridică incertă.

Soluția este simplă: pentru instalațiile din proprietatea publică afectate serviciului de salubrizare, **autorizația urmează instalația**. Autorizația se emite pentru instalație, cu indicarea operatorului desemnat; la schimbarea operatorului, transferul operează de drept la data procesului-verbal de predare-primire, pe baza notificării delegatarului, iar agenția pentru protecția mediului actualizează autorizația în 15 zile. Contestația fostului operator nu suspendă transferul.

> ATENȚIE
>
> **Pentru operatorul care preia o instalație**
>
> Până la adoptarea regulii „autorizația urmează instalația”, operatorul nou solicită transferul autorizației înainte de data predării-primirii și condiționează preluarea de emiterea deciziei de transfer. Contestația fostului operator se combate prin cererea de respingere a suspendării, invocând continuitatea serviciului public.

4. Revizuirea autorizației integrate de mediu.

Revizuirea autorizației integrate este necesară la adoptarea unor noi concluzii BAT, iar Directiva (UE) 2024/1785 extinde concluziile BAT și la depozitele de deșeuri.[8] Revizuirea nu poate deveni însă un instrument prin care se impun operatorului delegat — care nu este proprietarul instalației și a cărui retribuție este fixată prin tarif — investiții nefinanțate. Propunem trei reguli: (i) condițiile mai stricte decât BAT se impun numai motivat, pe baza unei analize cost-beneficiu; (ii) fiecare condiție nouă are termen de conformare proporțional cu investiția; (iii) investiția revine proprietarului infrastructurii sau se recuperează integral prin tarif.

5. Statutul compostului și al digestatului.

Biodeșeurile reprezintă cea mai mare parte a deșeurilor municipale din România, iar ratele de captare cresc an de an (vezi ghidul „Colectarea și transportul deșeurilor municipale”). Fără o piață pentru compost și digestat, colectarea separată a biodeșeurilor produce doar un cost. Regulamentul (UE) 2019/1009 permite introducerea pe piața Uniunii a produselor fertilizante care conțin compost sau digestat, cu respectarea cerințelor sale;[9] dreptul intern trebuie să recunoască expres această cale și să adopte criterii naționale de încetare a statutului de deșeu pentru compostul de calitate, cu termen scurt de soluționare a cererilor.

6. Contestațiile în justiție.

Dreptul publicului de a contesta actele de autorizare este garantat de dreptul Uniunii și de Convenția de la Aarhus. Dreptul Uniunii impune însă și proceduri care să nu fie excesiv de costisitoare și **în timp util**. Propunem judecarea de urgență și cu precădere a litigiilor privind actele de autorizare a infrastructurii de deșeuri și suspendarea executării acestor acte numai cu cauțiune, pentru a descuraja contestațiile cu scop exclusiv dilatoriu.

7. Răspunderea pentru întârzieri.

Depășirea termenelor de către autorități nu are astăzi nicio consecință. Propunem aprobarea tacită pentru avizele conexe și dreptul beneficiarului și al operatorului delegat la despăgubiri pentru prejudiciul cauzat de depășirea nejustificată a termenelor.

CAPITOLUL 4

Impactul asupra operatorilor.

Blocajele de autorizare ajung la operator: instalații întârziate, investiții nefinanțate, risc juridic.

Curtea de Conturi Europeană a constatat că operatorii infrastructurii suportă riscul de cost, că duratele contractelor sunt mai scurte decât durata de viață a instalațiilor și că două din trei proiecte operaționale auditate au înregistrat pierderi la început.[10] Blocajele de autorizare agravează direct această situație:

- **operatorul preia instalații întârziate**, a căror autorizare nu este completă, și răspunde contravențional pentru neconformități pe care nu le-a creat;
- **schimbarea operatorului devine un risc juridic**, prin incertitudinea transferului autorizației;
- **revizuirile autorizațiilor impun investiții nefinanțate** în cursul contractului;
- **colectarea separată a biodeșeurilor rămâne un cost**, în lipsa unei piețe pentru compost;
- **întârzierea infrastructurii din aval** (sortare, tratare) se transmite operatorului de colectare, care nu are unde preda fracțiile colectate.

Statul plătește la rândul său: Curtea de Justiție a obligat România la plata unei sume forfetare de 1,5 milioane de euro pentru neexecutarea hotărârii privind depozitele neconforme,[11] iar Comisia a constatat lipsa capacității de tratare prealabilă și a unui cadru integrat al instalațiilor.[12]

CAPITOLUL 5

Propunerile.

Șapte măsuri care scurtează autorizarea fără a reduce standardele de protecție.

1. **Prezumția de interes public major** pentru instalațiile de gestionare a deșeurilor prevăzute în planurile național și județene, cu prioritate în toate procedurile de autorizare.
2. **Procedura coordonată**, cu dosar unic, avize în paralel, termen total maxim și aprobare tacită a avizelor conexe.
3. **Autorizația urmează instalația** pentru instalațiile publice afectate serviciului de salubrizare, cu transfer de drept la schimbarea operatorului.
4. **Reguli pentru revizuirea autorizației integrate**: motivare, analiză cost-beneficiu, termen de conformare, investiție în sarcina proprietarului.
5. **Piața pentru compost și digestat**: recunoașterea produselor conforme Regulamentului (UE) 2019/1009 și criterii naționale de încetare a statutului de deșeu.
6. **Contencios accelerat** pentru actele de autorizare a infrastructurii de deșeuri și suspendare numai cu cauțiune.

7 **Răspunderea autorităților** pentru depășirea termenelor.

CAPITOLUL 6

Proiectul de lege.

O lege de accelerare construită după modelul folosit de Uniune pentru energia regenerabilă.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

LEGE

privind accelerarea autorizării infrastructurii publice de gestionare a deșeurilor

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

CAPITOLUL I. DISPOZIȚII GENERALE.

Art. 1. — Obiectul și domeniul de aplicare.

(1) Prezenta lege stabilește măsuri pentru accelerarea autorizării, construirii și punerii în funcțiune a instalațiilor de gestionare a deșeurilor prevăzute în Planul național de gestionare a deșeurilor și în planurile județene de gestionare a deșeurilor, precum și reguli privind autorizațiile de mediu ale instalațiilor aflate în proprietatea publică și afectate serviciului de salubrizare.

(2) Prezenta lege se aplică instalațiilor de colectare, transfer, sortare, compostare, digestie anaerobă, tratare mecano-biologică, valorificare și depozitare a deșeurilor, precum și lucrărilor de închidere a depozitelor neconforme.

Art. 2. — Interesul public major.

(1) Instalațiile prevăzute la art. 1 sunt de interes public major și servesc sănătății și siguranței publice.

(2) În procedurile de evaluare a impactului asupra mediului, de evaluare adecvată și de evaluare a impactului asupra corpurilor de apă, precum și în ponderarea intereselor în cauză, se prezumă că instalațiile prevăzute la art. 1 reprezintă un interes public major, în condițiile permise de dreptul Uniunii Europene.

(3) Lucrările de construire a instalațiilor prevăzute la art. 1 sunt de utilitate publică, în sensul Legii nr. 255/2010.

CAPITOLUL II. PROCEDURA COORDONATĂ.

Art. 3. — Autoritatea coordonatoare și dosarul unic.

(1) Pentru instalațiile prevăzute la art. 1, agenția pentru protecția mediului competentă este autoritate coordonatoare a procedurii de autorizare din punctul de vedere al protecției mediului.

(2) Beneficiarul depune un dosar unic, pe baza căruia autoritatea coordonatoare solicită, în paralel, avizele, acordurile și punctele de vedere ale celorlalte autorități.

(3) Autoritățile solicitate se pronunță în termen de 30 de zile. În lipsa unui răspuns, avizul se consideră emis favorabil.

Art. 4. — Termenul total.

(1) Procedura de evaluare a impactului asupra mediului pentru instalațiile prevăzute la art. 1 se finalizează în cel mult 12 luni de la depunerea dosarului complet, iar procedura fără evaluare completă, în cel mult 90 de zile.

(2) Termenul se suspendă numai pe durata în care beneficiarul completează documentația la solicitarea motivată a autorității coordonatoare.

(3) Autorizația de mediu sau autorizația integrată de mediu pentru instalațiile prevăzute la art. 1 se emite în cel mult 60 de zile de la depunerea documentației complete după recepția lucrărilor.

CAPITOLUL III. AUTORIZAȚIA INSTALAȚIILOR PUBLICE.

Art. 5. — Autorizația urmează instalația.

(1) Pentru instalațiile aflate în proprietatea publică a unităților administrativ-teritoriale și afectate serviciului de salubrizare, autorizația de mediu și autorizația integrată de mediu se emit pentru instalație, cu indicarea operatorului desemnat de delegatar.

(2) La schimbarea operatorului, drepturile și obligațiile din autorizație se transferă de drept noului operator, la data procesului-verbal de predare-primire a instalației, pe baza notificării delegatarului.

(3) Autoritatea competentă pentru protecția mediului actualizează autorizația în termen de 15 zile de la notificare. Actualizarea are caracter declarativ.

(4) Contestația formulată împotriva transferului nu suspendă de drept efectele acestuia.

(5) Fostul operator răspunde pentru respectarea condițiilor din autorizație până la data predării-primirii, iar noul operator, de la această dată.

Art. 6. — Revizuirea autorizației integrate de mediu.

(1) Condițiile mai stricte decât cele rezultate din concluziile privind cele mai bune tehnici disponibile se stabilesc numai prin decizie motivată, pe baza unei analize cost-beneficiu.

(2) Pentru fiecare condiție nouă, autoritatea stabilește un termen de conformare proporțional cu natura și valoarea investiției necesare.

(3) Investițiile necesare conformării instalațiilor prevăzute la art. 5 alin. (1) se realizează de proprietar sau, dacă se realizează de operator, se recuperează integral prin tarif ori prin prelungirea duratei contractului de delegare.

CAPITOLUL IV. PRODUSELE OBȚINUTE DIN BIODEȘEURI.

Art. 7. — Compostul și digestatul.

(1) Compostul și digestatul care îndeplinesc cerințele Regulamentului (UE) 2019/1009 pentru produsele fertilizante UE nu mai au statut de deșeu de la data la care sunt puse la dispoziție pe piață în conformitate cu acesta.

(2) În termen de 6 luni de la intrarea în vigoare a prezentei legi, autoritatea publică centrală pentru protecția mediului aprobă criteriile naționale de încetare a statutului de deșeu pentru compostul și digestatul destinate pieței naționale.

(3) Cererile de constatare a încetării statutului de deșeu se soluționează în cel mult 60 de zile.

CAPITOLUL V. CONTENCIOSUL ȘI RĂSPUNDEREA.

Art. 8. — Judecarea litigiilor.

(1) Cererile privind actele de autorizare a instalațiilor prevăzute la art. 1 se judecă de urgență și cu precădere.

(2) Suspendarea executării acestor acte se poate dispune numai cu plata unei cauțiuni stabilite de instanță.

Art. 9. — Răspunderea pentru întârzieri.

Beneficiarul și operatorul delegat au dreptul la repararea prejudiciului cauzat de depășirea nejustificată a termenelor prevăzute de prezenta lege, în condițiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004.

CAPITOLUL VI. DISPOZIȚII FINALE.

Art. 10. — Aplicarea în timp.

(1) Prezenta lege se aplică procedurilor în curs la data intrării în vigoare, pentru etapele neparcurse.

(2) Art. 5 se aplică și autorizațiilor emise anterior intrării în vigoare a prezentei legi.

Art. 11. — Intrarea în vigoare.

Prezenta lege intră în vigoare la 30 de zile de la publicarea în Monitorul Oficial al României, Partea I.

CAPITOLUL 7

Expunerea de motive.

Motivele, compatibilitatea cu dreptul Uniunii și impactul proiectului.

1. Motivul emiterii actului normativ.

România nu dispune de capacitatea de tratare a deșeurilor necesară pentru respectarea dreptului Uniunii, situație constatată de Comisia Europeană și de Curtea de Conturi Europeană. Una dintre cauze este durata procedurilor de autorizare a infrastructurii, care se desfășoară secvențial, fără termen total și fără consecințe pentru depășirea termenelor, precum și neadaptarea regimului autorizațiilor de mediu la modelul gestiunii delegate a serviciului de salubrizare.

2. Compatibilitatea cu dreptul Uniunii Europene.

Proiectul nu reduce standardele de evaluare și de protecție prevăzute de Directiva 2011/92/UE, Directiva 2010/75/UE, Directiva 92/43/CEE și Directiva 2000/60/CE. Reglementează exclusiv organizarea internă a procedurilor, termenele și titularul autorizațiilor, aspecte care țin de competența statelor membre. Prezumția de interes public major urmează modelul folosit de legiuitorul Uniunii pentru energia din surse regenerabile și se aplică în limitele permise de dreptul Uniunii.

3. Impactul socio-economic și bugetar.

Proiectul reduce durata de realizare a infrastructurii, riscul de pierdere a fondurilor europene, costurile transportului deșeurilor la distanțe mari și riscul de sancțiuni pecuniare aplicate statului. Nu generează cheltuieli suplimentare pentru bugetul de stat.

CAPITOLUL 8

Destinatarii și calea de promovare.

Cui se adresează propunerile și ce se solicită fiecărei instituții.

Destinatar	Ce solicităm
Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor	Inițierea proiectului; procedura coordonată; criteriile pentru compost și digestat.
Ministerul Dezvoltării, Lucrărilor Publice și Administrației	Corelarea cu Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor (Legea nr. 169/2026); utilitatea publică.
Ministerul Investițiilor și Proiectelor Europene	Corelarea termenelor cu ciclurile de finanțare.
Parlamentul României	Promovarea proiectului ca inițiativă legislativă.

Destinatar	Ce solicităm
Agenția Națională pentru Protecția Mediului	Procedura de actualizare a autorizațiilor la schimbarea operatorului.
Asociațiile de dezvoltare intercomunitară	Aplicarea regulii „autorizația urmează instalația” în contractele de delegare.

SURSE

Surse principale.

Actele normative și documentele oficiale pe care se sprijină studiul.

- Directiva 2011/92/UE privind evaluarea efectelor anumitor proiecte publice și private asupra mediului; Directiva 2010/75/UE, modificată prin Directiva (UE) 2024/1785; Directiva (UE) 2018/2001, modificată prin Directiva (UE) 2023/2413; Regulamentul (UE) 2019/1009.
- OUG nr. 195/2005 privind protecția mediului; Legea nr. 292/2018; Legea nr. 278/2013; Legea nr. 169/2026 privind Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor; Legea nr. 255/2010; Legea nr. 554/2004.
- Curtea de Conturi Europeană, Raportul special nr. 23/2025; Comisia Europeană, avizul motivat din 25 iulie 2024; CJUE, C-301/17 și C-109/22.

NOTE

Note și trimiteri.

1. PressOne, „Criza deșeurilor din România. După 17 ani și miliarde de euro cheltuite, rata de reciclare rămâne cea mai scăzută din UE”, 10 septembrie 2025: 31 de sisteme de management integrat al deșeurilor planificate după 2007, dintre care 5 etapizate între perioadele de programare. ↩
2. Curtea de Conturi Europeană, Raportul special nr. 23/2025 – Gestionarea deșeurilor municipale: centrele integrate trebuiau să fie operaționale până în 2019; cererile de finanțare datau din 2010–2012; întârzierea selectării operatorilor a lăsat instalații nefolosite, care s-au deteriorat; un amplasament a fost închis înainte ca înlocuitorul să fie gata, iar în mai 2024 rămâneau 300 de tone de deșeuri netratate într-un amplasament temporar. ↩
3. Comisia Europeană, aviz motivat din 25 iulie 2024 (Directivele 1999/31/CE și 2008/98/CE): capacitate insuficientă de tratare prealabilă pentru deșeurile municipale amestecate și biodeșeuri; lipsa unui cadru integrat și adecvat al instalațiilor de tratare, care să țină seama de cele mai bune tehnici disponibile. ↩
4. Directiva (UE) 2023/2413 (RED III), care a introdus în Directiva (UE) 2018/2001 prezumția că proiectele de energie din surse regenerabile sunt de interes public major. ↩
5. Durate orientative pe etape, prezentate în literatura de specialitate privind aplicarea Legii nr. 292/2018 (Econos ESG, Ghid practic privind Legea 292/2018); nu sunt termene legale, ci estimări ale practicii. ↩
6. Directiva (UE) 2023/2413 (RED III), care a introdus în Directiva (UE) 2018/2001 prezumția că proiectele de energie din surse regenerabile sunt de interes public major. ↩
7. Legea nr. 169/2026 privind Codul amenajării teritoriului, urbanismului și construcțiilor, promulgată prin Decretul nr. 720/2026 și intrată în vigoare la 25 august 2026. ↩
8. Directiva (UE) 2024/1785 de modificare a Directivei 2010/75/UE și a Directivei 1999/31/CE: depozitele de deșeuri intră sub incidența concluziilor BAT, aflate în elaborare. ↩

9. Regulamentul (UE) 2019/1009 de stabilire a normelor privind punerea la dispoziție pe piață a produselor fertilizante UE, care include compostul și digestatul printre categoriile de materiale componente. ↩
10. Curtea de Conturi Europeană, Raportul special nr. 23/2025: contractele de operare au durate de cel mult 10 ani, mai scurte decât durata de viață a instalațiilor; două din trei proiecte operaționale auditate au înregistrat pierderi la început. ↩
11. CJUE, hotărârea din 14 decembrie 2023, Comisia/România, C-109/22: sumă forfetară de 1,5 milioane de euro și penalități de 600 de euro pe zi pentru fiecare depozit rămas neînchis, pentru neexecutarea hotărârii din cauza C-301/17. ↩
12. Comisia Europeană, aviz motivat din 25 iulie 2024 (Directivele 1999/31/CE și 2008/98/CE): capacitate insuficientă de tratare prealabilă pentru deșeurile municipale amestecate și biodeșeuri; lipsa unui cadru integrat și adecvat al instalațiilor de tratare, care să țină seama de cele mai bune tehnici disponibile. ↩

DESPRE STUDIU

Instalațiile fără de care țintele de reciclare nu pot fi atinse parcurg un lanț de autorizări secvențiale, construit pentru un titular unic care proiectează, construiește și exploatează. Studiul identifică șapte necorelări între dreptul mediului și nevoile serviciului de salubrizare și propune o lege de accelerare.

ATAC ATENȚIE

radu&asociații
Veritas, Fiducia, Sapientia.

S.C.P.A. RADU ŞI ASOCIAŢII
Str. Nerva Traian nr. 16, bl. M35, sc. 3, et. 5, ap. 77, sector 3, București
Tel.: +40 785 276 357 · Fax: +40 21 456 11 97
mihai@radusiasociatii.ro · radusiasociatii.ro

Lucrarea are caracter informativ şi reflectă legislația în vigoare în octombrie 2026. Nu constituie consultanţă juridică pentru un caz concret.